

[Christophersen.]

brug. Det fremgår da også både af finansministerens tale og af de udtalelser, statsministeren fremsatte under den storpolitiske debat, at regeringen har tilrettelagt sin budgetpolitik ud fra den forudsætning, at sådanne utraditionelle midler kan findes ved en forhandling mellem partierne i folketinget. Jeg skal ikke fordybe mig i deres mulige udformning, det vender vi tilbage til på torsdag, hvor ethvert parti så kan få lejlighed til at yde sit bidrag, men jeg vil altså godt her understrege den sammenhæng, der er mellem regeringens finanspolitik og den øvrige del af dens økonomiske politik.

Regeringen har ikke indregnet virkningerne af sit dyrtidsforslag i finansplanen, men det er klart, at der vil være betydelige virkninger, det fremgik af finansministerens tale. Kildeskat og afgiftsprovenu vil gå ned, der vil være en udgift til selve dyrtidstilskuddet, men til gengæld vil man altså få en reduktion af pris- og lønreserven med 2½ mia kr. og en væsentlig nedgang i amternes og kommunernes budgetterede udgifter. De samlede virkninger af hele indgrebet vil derfor på finansloven formentlig være en nedgang i det budgetterede overskud, men over for det står altså den ønskede omkostningsvirkning.

Jeg skal til slut blot understrege, at der med regeringens reviderede finanslovsforslag er lagt en meget betydelig arbejdsopgave over til folketinget. Vi har kortere tid til vor rådighed end normalt. Til gengæld kan vi altså trøste os med, at problemerne er langt større. Alligevel er det venstres forhåbning og tro, at der her i folketinget kan samles et solidt flertal omkring et revideret finanslovsforslag efter de hovedretningslinjer, som nu foreligger.

Vi har tidligere imellem partierne forsøgt at nå frem til spareresultater. De foregående gange lykkedes det, men denne gang er vi underkastet et sådant pres fra begivenheder, der kommer til os udefra, at konsekvensen af en ny fiasko efter vor opfattelse vil være uoverskuelig. Det bør derfor få os alle til at strække os langt i forhandlingsvillighed. Det fremgik også af finansministerens tale her i dag, at regeringen er indstillet på at drøfte de forslag, som måtte fremkomme fra de øvrige partiers side.

Grethe Philip (RV):

Finanslovdebatten har i år på mange måder en ganske særpræget karakter. Vi står med et finanslovsforslag, der er udarbejdet af en tidligere regering, socialdemokratiet, under til dels andre forudsætninger, et forslag, som nu her umiddelbart før første behandling af lovforslaget er blevet suppleret og korrigeret af den siddende venstre-regering. At venstre på en række punkter har helt afvigende opfattelse af, hvorledes problemerne skal løses, end socialdemokratiet og dets støtteparti, SF, har naturligvis påvirket revisionen af finanslovsforslaget.

Det tjener ikke noget formål at gå ind i en debat om det oprindelige finanslovsforslag, som jeg ellers ville have haft en række indvendinger imod, bl. a. fordi det lagde op til meget betydelige fremtidige udgiftsstigninger på statens budget. Det fremgik ganske vist ikke særlig tydeligt af hr. Heinesens indlæg her tidligere på dagen, men sandheden er jo, at når man så på budgetoverslagene og så på det, der var sat af på BO-tallene, så kunne vi forudse meget betydelige, stigende udgifter.

Det forslag er nu blot historie, og mange af de forudsætninger, det byggede på, har som sagt ændret sig. Det må nu være vor opgave her i folketinget og i de udvalg, der skal beskæftige sig med finanslovsforslaget, så godt det er os muligt, at klarlægge, hvilken økonomisk situation vi i dette øjeblik står i, hvilke fremtidsperspektiver der ligger foran os, og hvilken finanspolitik vi derefter skal føre.

Førend jeg begiver mig ind i nogle mere generelle betragtninger, vil jeg gerne benytte lejligheden til at bringe en tak for det overordentlig vigtige materiale, vi har modtaget i de sidste par måneder til belysning af de økonomiske problemer. Jeg tænker hermed både på det økonomiske sekretariats forskellige store oversigter og redegørelser, der giver en grundig gennemgang af den aktuelle situation og udviklingstendenserne, og jeg tænker på det økonomiske råds inspirerende oplæg. Jeg har faktisk denne tak indføjet i mit manuskript, men jeg fremfører den med særlig glæde og eftertryk, efter at jeg har hørt de bemærkninger, der tidligere på dagen er fremsat af hr. Lindholt. Jeg fatter simpelt hen ikke, hvorledes